

متن پرسش

سلام بر استاد طاهرزاده: استاد شما در کتاب «آنگاه که فعالیت های فرهنگی پوچ می شوند»، معنی مقابل عزت را به گونه ای عنوان کرده اید که بنده هر چه فکر می کنم دلیل آن را نمی فهمم. شما در پاورقی صفحه ی ۱۶۳ کتاب، عزت را نفوذناپذیر، غلبه ناپذیر و شکست ناپذیر معنی کرده اید که معنای مقابل هیچ یک از این ها «نفله» یا «پوچ» و «تلف شده» و «هدر رفته» نمی شود. معنای مقابل عزیز به صورت تحت اللفظی طبیعتاً می شود: «نفوذ پذیر» یا «غلبه پذیر» و این معنی با هدر رفته و پوچ فرق می کند. در معنای عرفی هم کسی بی عزت را تلف شده نمی پندارد. در عرف معمولاً کسی را که دارای جاه و جلال و یا مقبولیت از طرف مردم است را عزتمند می نامند. لطفاً توضیح دهید که چگونه این معنا را از بی عزت برداشت کردید. ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اگر انسان ها در ذیل عزت الهی قرار نگیرند تحت تأثیر امیال نفسانی خود قرار خواهند گرفت و گرفتار پوچی می گردند و از این جهت زندگی آن ها تلف می شود و به هدر می روند. موفق باشید